

men jeg formoder, at en nærmere Under-søgelse af Embedernes Beskaffenhed set fra forskellige Sider har ført til det Resultat, at man lettest ordner Sagen ved at gennemføre den paa den Maade, som det er planlagt. Saa lidt som det ærede Medlem fra Stubbekøbing er jeg imidlertid sikker paa, at Bestemmelsen i § 1, 2det Stykke, næstsidste Passus, er rigtig. Efter Forslaget kan en ganske ung Mand blive ansat i et Embede, der ellers er bestemt til at være første Klasses Embede, som lønnes med fra 3,600 til 5,400 Kr., men naar han ansættes i et saadant Embede, rykker han personlig ned til en lavere, eventuelt den laveste Lønsats: 2,000 Kr. Der bliver altsaa Penge tilovers, og disse Penge skal gives til den ældste Præst i et — efter Forholdene — 2den eller 3die Klasses Embede i det paa-gældende Stift. Dette forekommer mig at være en mærkelig Ordning. Thi naar den ældste Præst i det paagældende Stift sidder i et Embede, som hører under 2den eller 3die Lønningsklasse, kan det være, fordi han ikke har kunnet opnaa Ansættelse noget andet Sted, maaske paa Grund af visse Mangler; denne Mand kan saa pludselig opdage, at han paa Grund af et Forhold, som er indtraadt langt borte fra ham, rykker op i Løn fra 4,000 til 5,400 Kr. Jeg finder det mærkeligt at belønne den Egenskab hos ham, der har bevirket, at han ikke har kunnet beforders, paa denne Maade; og jeg gaar i Tallet 4,000 ud fra, at han ved Alderstillæg har faaet, hvad der tilkommer ham. Det er selvfølgelig ogsaa muligt, at Præsten sidder i sit Embede, fordi han efterhaanden er blevet nær knyttet til den Menighed, han har arbejdet i, saa nær knyttet, at han, skønt Embedet er blandt de daarligste, dog vil blive ved med at røgte sin Gerning der.

I Anledning af Udtalelser fra det ærede Medlem fra Vindingerup (Moltesen) vil jeg sige, at jeg rigtignok gaar ud fra som givet, at Præsten ikke selv skal betale Skatten af Embedsboligen, og ligeledes gaar jeg ud fra som givet — derom bør der formentlig ikke kunne rejses nogen som helst Tvivl — at Legatmidler, der er henlagte til et ganske bestemt Embede, ikke under nogen Omstændighed kan komme ind under den almindelige Lønningsmasse, at man med andre Ord ikke kan afkorte noget i Lønningen, fordi der er henlagt et Legat til det bestemte Embede — det vilde være ganske umoralsk og uforsvarligt, et daarligt Eksempel for Folk. Dette antager jeg ogsaa, at det ærede Medlem er enig med mig i.

Der har været talt om den foreslaede

Etableringshjælp paa 400 Kr. til Præster, der overtager Embeder, med hvilke der er forbundet Avling. Jeg synes egentlig ikke det behøver nogen nærmere Forklaring, at denne kan være nødvendig, vel at mærke, hvis Præstegaardsjorden ikke er bortforpagtet. Man er dog ganske paa det rene med, at den, der overtager et Præsteembede, hvormed er forbundet Avling, ikke alene har at sørge for sit eget Indbo — det maa enhver Embedsmand, der tiltræder et Embede, — men at han ved Siden deraf har Ekstraudgifter, endogsaa meget betydelige, ofte vel mange Gange de 400 Kr. En Etableringshjælp som den nævnte er derfor af Betydning og vil sikkert blive paaskønnet af Præsterne. Jeg haaber derfor paa, at denne Bestemmelse ikke skal gaa ud.

Men medens saaledes Bestemmelserne med Hensyn til Embederne udenfor Københavns og Frederiksberg er meget fyldige, er de rigtignok meget knappe med Hensyn til Embederne i København og paa Frederiksberg, idet der egentlig ingen Regel er i § 2. Maaske man, da det er en midlertidig Lov, der i alt Fald skal revideres om 5 Aar, kan slaa sig til Taals baade med de givne Bestemmelser og med, at andre skal fastsættes ved kgl. Anordning. Men Paragraffen er dog maaske vel kortfattet. For Frederiksbergs Vedkommende tror jeg ikke, den vil faa nogen praktisk Betydning — hvad København angaar, er jeg ikke saadan inde i Forholdene. Paa Frederiksberg er Forholdet det, at der i 1895 i Henhold til en kgl. Anordning fandt en Afløsning af Højtidsofferet Sted, saaledes at Kommunen er forpligtet til at udrede et bestemt Beløb. Det var den Gang 30,000 Kr., og der var fire Sogne. Beløbet er senere forhøjet, men det kan dog ingen Sinde, staar der i den kgl. Anordning, gaa op over 42,000 Kr. Der er oprettet to nye Sogne, som hvert har faaet 6,000 Kr. — eller omtrent dette Beløb. I dette Øjeblik er der altsaa ikke Midler hidrørende fra Afløsning af Offer til Raadighed. Der er ganske vist i 1909 kommet en kongelig Anordning, hvorefter Kommunen skal udrede 3,600 Kr., tror jeg, det er, til Embedet i Godthaab Sogn, men dette hænger sammen med en Ordning, der blev truffet mellem Direktionen for det Classenske Fideikommis og Kommunen angaaende de Classenske Boliger og Opførelse af en ny Kirke. Der findes ingen Midler, Frederiksberg Kommune er i dette Øjeblik oppe paa Højdepunktet, de 42,000 Kr., foruden de nævnte 6,600 Kr. Uden nye Bestemmelser kan der ikke stilles mere til Raadighed, og jeg kan